तपाम्यक्मकं वर्षं निगृह्णाम्युत्सृज्ञामि च । म्रमृतं चेव मृत्युश्च सद्सचाक्मजुन ॥ ११॥ त्रेवियामां सोमपाः पूतपापायज्ञीरिष्टा स्वर्गतिं प्रार्थयते। तेपुणयमासाम् मुर्न्द्रलोकमञ्जलि दिव्यान् दिविदेवभोगान् ॥५०॥ ते तं भुक्ता स्वर्गलोकं विशालं सीणे पुण्ये मर्त्यलोकं विशिल् । एवं त्रयोधममनुप्रपन्ना गतागतं कामकामा लभते ॥ ५१॥ म्रनन्याश्चित्तवतो मां ये जनाः पर्यपासते । तेषां नित्याभियुक्तानां योगद्वेमं वक्षाम्यकं ॥ ५५॥ ये ऽप्यन्यद्वता भक्ता यज्ञते श्रद्धयान्विताः । ते जिप मामेव कौलेय यजन्त्यविधिपूर्वकं ॥ ५३॥ ग्रहं हि सर्वयज्ञानां भोता च प्रभुरेव च । न तु मामभिज्ञानित्त तत्वेनातश्चवित्त ते ॥ ५४॥ यानि देवव्रता देवान् पितृन् यानि पितृव्रताः । भूतानि पासि भूतेड्या यासि मयाजिनो उपि मां ॥ ३५॥ पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भत्त्वा प्रयच्छ्ति । तद्हं भत्त्युपकृतमश्रामि प्रयतात्मनः ॥ ५६॥ यत् करोषि यद्श्रामि यज्जुकोषि द्दामि यत् । यत् तपस्याम कौलय तत् कुरुष्व मद्पेणं ॥ ५७॥ श्रुभाश्रुभफलीर्वं मोद्यसे कर्मबन्धनैः । संन्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपेष्यसि ॥ ३६॥